

staa paa det Grundlag, der var givet, navnlig Lønningsloven af 1870. Jeg har derfor kun foreslaaet Forbedringer, som jeg med Rimelighed kunde antage vilde vinde Rigsdagens Bifald. Det er ikke lykkedes tilfulde, men dog tildeels. Der er ogsaa en anden Ting, det er lykkedes at faae ind paa Forslaget. Medens det har været en Undtagelse, at de Mænd, der virke ved Telegrafvæsenet, have havt kongelig Udnævnelse, vil nu første Lønningsklasse og en stor Del, 14, i anden Lønningsklasse faae kongelig Udnævnelse, og altsaa blive ligestillede med andre Embedsmænd, et Forhold, som man fra Telegrafvæsenets Side og ogsaa fra Ministerens Side maa sætte megen Pris paa. Der er foretaget nogle Nedsættelser baade i første og anden Klasse, i den ene med 200 Kr. og i den anden for nogle Lønningers Vedkommende med 100 Kr.; men man er i Folkethinget dog tilsidst gaaet ind paa at vise den Smødekommenehed imod mig at lade dem i anden Lønningsklasse blive staaende, som jeg forlangte, medens man saa begrændede den kongelige Udnævnelse i anden Klasse til 14, en Bestemmelse, jeg efter Omstændighederne kan acceptere. For Overtelegrafister var der foreslaaet i anden Lønningsklasse 2,200 Kr. og 2,000 Kr., hvilket Folkethinget ikke helt er gaaet ind paa, idet man der kun fik $\frac{1}{4}$ sat paa 2,200 Kr. og Resten paa 2,000 Kr., men der er dog altsaa vundet nogen Fordel derved for Telegrafvæsenet, om end ikke saa meget, som jeg ønskede. Hvad endelig Telegrafisterne angaar, lykkedes det mig at holde den høieste Sats paa 1,800 Kr., hvilket jeg lagde megen Vægt paa, saavel som at holde den laveste paa 1,000 Kr., medens man paa Fordelingen maatte finde sig i nogen Forandring, for Resten ganske sparende til Postvæsenets Lønningslov, og som jeg allerede accepterede der; da den var til Behandling; den vil altsaa være Thinget bekjendt. Det svage Punkt i Loven er Alderstilløgene. Alderstilløgene havde jeg foreslaaet lige med Soldvæsenet, og jeg har tilladt mig at udtale mig om det ved Postlønningslovens Behandling her. Jeg maa maaste her indstøde den Bemærkning, at hvad jeg her siger om Telegrafvæsenets Lønningslov, paa dette Punkt fuldstændig gjælder ogsaa om Postlønningsloven, hvor der nu kun findes denne ene Different. Jeg har for Telegrafdirek-

tøren tilladt mig at foreslaa et Alderstillæg paa 400 Kr. indtil 1,600 Kr., nu staar der 300 Kr. til 1,200 Kr.; for anden Lønningsklasse 250 Kr. til 1,000 Kr., nu staar der 200 Kr. til 800 Kr., og for tredje Lønningsklasse havde jeg foreslaaet 200 Kr. til 800 Kr., man har forandret det 150 Kr. til 600 Kr. De finansielle Differentser ere altsaa ikke saa særlig store, men paa den anden Side har jeg ganske vist beklaget det, fordi jeg mener, at man burde kræve Lighed med Soldataten paa dette Punkt, og det vil fremdeles være mig meget vanskeligt at finde mig i disse Nedsættelser. Jeg skal tillade mig at bemærke, at en af dem efter mit Skjøn har en særlig odig Karakter — det er den, der vedrører Telegrafdirektøren — ikke just paa Grund af dens finansielle Betydning, thi den vedkommende Embedsmand har nu 4,000 Kr. i fast Løn og vil efter dette Lovforslag faae 4,800 Kr., han har nu et Alderstillæg af 400 Kr. og vil faae et Alderstillæg af 300 Kr. indtil 1,600 Kr., medens jeg foreslog indtil 1,600 Kr., men er villig til at blive staaende ved 1,200 Kr. Det ligger altsaa ikke deri, men deri, at Folkethinget ved 2den Behandling af Lovforslaget var gaaet ind paa 400 Kr. indtil 1,200 Kr., nemlig 3 Alderstillæg paa 400 Kr. indtil 1,200 Kr. Dette var indstillet af Udvalget — jeg huster ikke, om det var enstemmig; men i alt Fald med overveiende Flertal — og blev ved 2den Behandling vedtaget i Folkethinget selv; i sidste Øieblik kom der imidlertid dumpende et Ændringsforslag ind om en Nedsættelse til 300 Kr., og man gif da altsaa bort fra det Vedtagne og det, som jeg troede, man var bleven enig om og vilde blive staaende ved. Man gif bort fra det ved 2den Behandling Vedtagne, som al billig Forventning maatte antage, at man ikke vilde gaa bort fra. Ganske bortset fra det Finansielle er det uheldigt, særlig for en Minister, at man gaar bort fra de Indrømmelser, der ere gjorte ved tidligere Afstemninger, at man gaar bort fra det, som ikke blot Udvalget har været enig om, men som endog er konstateret ved selve Afstemningen i Thinget. Hvis jeg maa bruge et Eksempel, er det ganske det Samme, som hvis Flertallet her efter i Gaar at have vedtaget de 80,000 Kr. til Veile—Give Banen i Dag havde sagt Nei, i Dag ere vi anderledes stemte, vi give kun